

[Ernst B. Schmidt]

Alt, hvad der kommer med hensyn til EF's risikodirektiv, og hvad der ellers skal gøres i Fællesskabet, er Fremskridtspartiet fuldstændig på linje med. Men at føre en ekstra skrap politik, således at man ikke får en erhvervsrigtig miljøpolitik, er vi ikke med på, og ud fra det synspunkt kan vi altså ikke medvirke til at gennemføre forslaget.

Duetoft (CD):

Det er naturligvis et vigtigt spørgsmål, vi diskuterer her i dag. Men vi er godt tilfredse med miljøministerens konklusion i oplægget og mener, at regeringen er voksen og dygtig nok til at tage disse initiativer. Så derfor kan vi ikke støtte SF's forslag.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig i hensigten med SF's forslag, nemlig at der skal ske noget i denne sag.

Men vi må konstatere, at der er uoverensstemmelse imellem en bemærkning i fremsættelsen, hvor SF skriver, at »siden er der ikke sket noget som helst«, og miljøministerens indlæg. Der er faktisk sket en lang række ting.

Men vi kan være enige med SF i, at der ikke er sket nok, og at det ikke er gået hurtigt nok. Og da det drejer sig om vigtige spørgsmål og der nu har ligget en betænkning på bordet et stykke tid, synes jeg bare, det er godt, at der også fra oppositionens side kommer et skub til regeringen om, at nu skal der altså ske noget.

På den anden side må vi erkende, at det er komplicerede problemer, og vi skal også have tid til at lave arbejdet ordentligt. Derfor står jeg i den lidt vaklende situation, at jeg er enig med Socialistisk Folkeparti i målet med det her, men er lidt i tvivl om, hvor hurtigt man løber i øjeblikket i regeringen i denne sag. Men jeg er ikke så betænkelig ved det, for det vil jo vise sig, når minister og udvalg kommer til at snakke sammen og kommunikere udmærket, som vi er vant til, i hvor høj grad der er brug for en eventuel vedtagelse af SF's forslag, eller om det lykkes for ministeren at overhale SF, inden det når frem til endelig afgørelse.

Hvis det lykkes for ministeren at overhale SF og få tingene afklaret, er det bare godt, og jeg kan forestille mig, at det vil Socialistisk Folkeparti være særdeles godt tilfreds med. Det vil vi andre også.

Så er der naturligvis steder, hvor man er uenig om, hvordan det skal gøres, og noget af den uenighed er jo konstateret allerede nu. Fra embedsmandsudvalgets side er der foreslået og argumenteret for, at vi skulle have et råd, og at det kunne være godt at få det. Ministeren svarede, at det var der nok ikke brug for, og jeg må nok sige, at ministerens argumentation for at gå imod embedsmandsudvalget forekommer mig lidt svag. Jeg må altså sige, at hvis jeg skal ende med at være enig med ministeren i det spørgsmål, skal jeg i det mindste have nogle flere argumenter på bordet for, at det er en dårlig idé med et sådant råd. Der er altså nogle spørgsmål, som vi må se på under arbejdet i udvalget.

Men fra Kristeligt Folkepartis side vil vi i det mindste gerne hjælpe Socialistisk Folkeparti til at skubbe på denne sag, så vi får tempoet force-ret.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil godt i min afslutning her tage udgangspunkt i det, hr. Glønborg sagde, at hvis det er således, at ministeren overhaler vores beslutningsforslag i kvalitativ henseende, skal der ikke lyde ét eneste knubbed ord fra SF, det er fuldstændig rigtigt.

Dernæst vil jeg sige, at det er ret sjældent, at regeringen kommer og betegner et beslutningsforslag fra SF som særdeles relevant og derefter siger, at det vil man i øvrigt ikke gøre noget særligt ved, fordi man er i gang med det.

Jeg tror naturligvis på ministeren og æder bemærkningerne fra fremsættelsen i mig, når ministeren redegør så fyldigt for alle de initiativer, der faktisk er taget og er under forberedelse som opfølgning af Risikoudvalgets betænkning. Men jeg har alligevel nogle bemærkninger og nogle spørgsmål, som i givet fald kan besvares under udvalgsarbejdet.

Ministeren siger, at det fremgår af den bekendtgørelse vedrørende gennemførelsen af VVM-direktivet, som kom sidste år, at når det drejer sig om beliggenheden af virksomhederne, skal man lave et regionplantillæg – det havde man vel i øvrigt skullet under alle omstændigheder, hvis det drejede sig om virksomheder med særlige beliggenhedskrav – at det skal offentliggøres og myndighederne skal tage initiativ til en offentlig debat. Det er ikke længe siden, vi her i Folketinget behandlede ministerens forslag til ny planlægningslov, hvor lige